

Manifest 25N: Construïm cultures feministes

Cada any, el 25 de novembre ens unim per honrar la memòria de totes les dones víctimes de violència masclista. Aquesta data ens recorda les vides truncades pel sistema cisheteropatriarcal que perpetua la desigualtat i la violència arreu del món, i ens impulsa a lluitar decididament contra aquesta opressió.

Al 2023, 194.658 dones van patir violència de gènere a Espanya. Aquesta xifra alarmant representa un augment de gairebé un 10% més respecte al 2022, fet que evidencia una realitat que no podem ignorar.

Les dades mostren que la violència de gènere segueix profundament arrelada a la nostra societat. Al llarg de l'any passat, cada dia es van presentar 546 denúncies, de les quals el 70% van ser fetes per les pròpies víctimes, que amb valentia van trencar el silenci malgrat la por i l'estigma. Tot i que la justícia avança, la violència no cessa. Al 2023, el 80,64% de les sentències van ser condemnatòries, assolint un màxim històric que reflecteix una major eficàcia del sistema judicial per perseguir aquests crims i protegir a les víctimes. No obstant això, les xifres ens recorden que la violència de gènere persisteix, cosa inadmissible en una societat moderna i democràtica. Milers de dones continuen patint agressions de les seves parelles o exparelles, suportant en silenci el pes d'una cultura d'impunitat que cal erradicar.

Cap racó és immune, la violència masclista no discrimina, s'estén i arrela a totes les esferes i classes socials, mostrant-nos que el problema és estructural. Cada ordre de protecció, cada mesura cautelar i cada sentència condemnatòria té com a objectiu restituir la dignitat de les víctimes i evitar nous abusos. El darrer any, es van sol·licitar 50.806 ordres de protecció i es van dictar 35.551 mesures penals i civils per salvaguardar dones i menors. No hi ha tolerància ni marge per a la impunitat en aquests casos.

En l'àmbit digital, les xarxes socials han esdevingut un nou escenari de violència on l'anonimat i la manca de regulació faciliten l'expansió de discursos d'odi disfressats de "llibertat d'expressió". En aquest context, emergeix la "manosfera", una xarxa que fomenta el ressentiment per la pèrdua de privilegis masculins, banalitza el patiment de les dones i desvirtua la lluita per la igualtat. Aquesta pandèmia silenciosa de violència digital requereix una resposta urgent, que es basi en l'educació des de la infància i en la deconstrucció de models de masculinitat, fomentant una societat de respecte i igualtat.

En les últimes setmanes hem tornat a veure com les violències masclistes permeen també als espais que treballen per construir societats feministes. S'ha posat al centre del debat l'actuació (o la seva manca) de les organitzacions polítiques quan s'hi produeixen casos de violència masclista i ens obliga a reflexionar sobre la seva cultura organitzativa. Per desgràcia, no és cap novetat que les actituds masclistes siguin permeses o obviades en qualsevol mena d'entitat i els partits polítics no se n'escapen. En una societat basada en el masclisme i on les dones correm perill de feminicidi, ens hem acostumat a les mal anomenades microagressions, infravalorant l'impacte que poden tenir en les víctimes i permetent que qui les cometen arribin a posicions de poder.

La lluita contra l'heteropatriarcat no es pot limitar a certs àmbits. Necessitem una pedagogia que travessi tots els aspectes de la vida, des de les relacions quotidianes fins a les interaccions a les xarxes i a l'espai públic, i que arribi a les llars, a les escoles i a tots els espais de la societat. Combatem un enemic arrelat, ocult darrere dels silencis, les complicitats i les estructures socials establertes. Aquest procés de deconstrucció és constant, ja que el poder dominant sempre cerca maneres de mantenir els seus privilegis.

Des de Joves Ecosocialistes reafirmem el nostre compromís de mantenir una revisió i reflexió contínua per garantir un espai segur i seguir treballant per generar una cultura organitzativa feminista. Emplacem a totes les organitzacions polítiques a fer el mateix, i a comptar amb protocols de detecció de violències, assetjament i vexacions, dissenyats des d'una perspectiva de gènere, feminista i anticolonial.

Fem una crida a tota la societat. Combatre la violència de gènere no és només tasca de les persones afectades o del sistema judicial, és responsabilitat de tots i totes. Familiars, amistats, companyes de feina i veïnes, les vostres veus poden salvar vides. El silenci només perpetua el patiment, en canvi, l'empatia i el suport poden trencar els cicles de violència. La sororitat ha de sostenir les aliances feministes, afrontant la reacció patriarcal de forma ampla, crítica i combativa.

Als poders públics i a qui legisla, exigim un compromís innegociable. La lluita contra la violència de gènere ha de ser una prioritat estatal, no un assumpte secundari. És essencial mantenir la inversió en prevenció, protecció i justícia, i necessitem una educació transformadora que promogui la igualtat, el respecte i el rebuig a qualsevol forma de violència des de la infantesa. És imprescindible renovar un pacte d'Estat sòlid, amb mitjans suficients per garantir la protecció i justícia que les víctimes mereixen.

Des de Joves Ecosocialistes rebutgem la violència contra les dones, exigim justícia i reivindiquem que la igualtat no és una utopia, sinó un dret.